Política | Joan Serra Carné / David Cobo | Actualitzat el 19/11/2022 a les 20:22

Juli Fernàndez: «Si en 60 anys no s'ha culminat el Quart Cinturó, potser és que hem de fer altres coses»

El conseller de Territori defensa que el projecte s'ha quedat obsolet i admet la necessitat de connectar, via ferroviària, Sabadell i Castellar

Juli Fernàndez, conseller de Territori. | Adrià Costa

Juli Fernàndez (Sabadell, 1977) es va convertir en conseller de Territori després que Junts abandonés el Govern, en substitució de Jordi Puigneró. El president de la Generalitat, Pere Aragonès, va recórrer al diputat i exalcalde de Sabadell per assumir la carpeta de les polítiques d'infraestructures, que també ha sumat les competències d'habitatge en el repartiment d'àrees a l'executiu.

En aquesta entrevista amb **NacióDigital**, Fernàndez defensa l'acord per a la reforma del codi penal, es compromet a treballar pel traspàs integral de Rodalies i l'execució del corredor mediterrani -qüestions en les quals l'Estat té la paella pel mànec- i planteja fer ús de "totes les eines" per combatre l'emergència en habitatge. Sobre l'ampliació de l'aeroport del Prat, proposta fallida contra la qual es va manifestar abans de ser conseller, el titular de Territori reclama construir una proposta en clau catalana i aplicable.

- Comencem per la carpeta política. El president Aragonès compareixerà al Parlament per

explicar el pacte de la derogació de la sedició i els representants del Govern fa dies que defensen l'acord. Per què creu que l'independentisme en discuteix el valor?

- Vull posar en valor el resultat de la negociació. Gairebé tothom plantejava que era necessari derogar el delicte de sedició i en 200 anys no havia passat. I, ara, la sedició serà derogada. És el delicte que va ser utilitzat per perseguir i condemnar el Govern. Per tant, aquest és un resultat no opinable, és objectiu. El delicte de sedició, que va existir 200 anys, ara no existirà. I, alhora, tenim altres delictes ja existents que milloren en la seva definició respecte a l'anterior formulació, perquè hi ha menys arbitrarietat. Això és el que la política pot fer: millorar les condicions objectives i materials. El que no entraré és en la interpretació, perquè si ho ha interpreta un *fatxa*, el resultat serà *fatxa*, evidentment. Però les condicions objectives són millors.

"La interpretació dels jutges del codi penal? Si ho interpreta un fatxa, el resultat serà fatxa, evidentment"

- Entén els qui només veuen riscos en la tipificació dels desordres públics agreujats?

- Tenint en compte les condicions objectives, hi ha menys riscos. El que ho ha d'interpretar té menys marge. Per tant, hi ha menys riscos. L'1 d'octubre no era delicte, però ara tenen menys eines que el 2017. Perquè l'eina que van fer servir en aquell moment, la sedició, ja no hi serà.

- L'ANC es manifestarà el 6 de desembre.

- Tothom és lliure de fer allò que cregui que és millor. El que sé és que alguns dels que es volen manifestar havien dit que el millor era la derogació de la sedició. Això d'ara és un pas. L'amnistia i l'autodeterminació continuen sent l'objectiu. Hem de recordar que el delicte de desordres públics ja existia quan el Suprem va jutjar el Govern i el va descartar. I recordo que el delicte de sedició era una amenaça per a tot l'activisme.

"L'extradició de Puigdemont? El que segur que no fa aquest acord és empitjorar la situació de ningú"

- Carles Puigdemont també ha estat crític amb la reforma del codi penal. Ha d'estar preocupat amb un escenari d'extradició?

- El que segur que no fa aquest acord és empitjorar la situació de ningú. Segur que està preocupat per la seva situació, com jo, però no ho pot estar més del que ho estava abans de l'acord. Potser una mica menys.

El conseller de Territori, Juli Fernàndez. Foto: Adrià Costa

- El TSJC ha tancat la instrucció i ha obert judici oral contra Josep Maria Jové, Lluís Salvadó i Natàlia Garriga per l'1-O. Com ho valora?

- Amb indignació, perquè és una injustícia que persones compromeses amb la democràcia, els drets i la llibertat pateixin un cop més una repressió que no s'atura. És un acte injust per a ells i per a la pròpia democràcia, és a dir per a tothom. Per això és important aconseguir que l'Estat tinguin menys eines objectives i menys capacitat per actuar d'aquesta manera. I utilitzar tota la força democràtica que tenim per aconseguir-ho. Com hem fet, fem i farem. En tot cas, nosaltres continuarem treballant, sempre per la independència del nostre país. I, evidentment, a nivell personal ho visc amb preocupació perquè són persones que estimo.

"És molt estrany que qui havia fet els pressupostos fins ara, d'un dia per l'altre, se'n desentengui"

- Els pressupostos s'aprovaran amb el PSC?

- Per mi, és molt estrany que qui havia fet els pressupostos fins ara, d'un dia per l'altre, se'n desentengui. Els pressupostos són una via per resoldre les necessitats de la gent. Per tant, seria normal que qui votés i aprovés els pressupostos fos qui els va fer. Nosaltres continuem treballant en aquesta línia, amb Junts, però també amb els comuns i la CUP. Si Junts no vota els seus pressupostos, com a mínim, és estrany.

- Vostè creu que és versemblant dir que Junts, que ha sortit del Govern i es posiciona en contra del principal acord que ha assolit ERC a la taula de diàleg, aprovarà els pressupostos?

- A mi el que no em sembla versemblant ni normal és que qui fa els pressupostos no els aprovi. No és versemblant fer uns pressupostos i, l'endemà, dir que el que has fet no és bo. Seria molt important que qui té problemes internes els gestioni internament i que no ho externalitzi a la població. Nosaltres no dimitim de les nostres responsabilitats amb la gent del país.

- Es pot tenir una agenda legislativa ambiciosa només 33 diputats?

- En la meva compareixença al Parlament sobre polítiques territorials vaig explicar que el que pretenem és millorar la vida de la gent. Des del reconeixement de quin és el context de suports, qui no avali projectes que milloren la vida de la gent haurà d'explicar per què no ho fa. El Parlament té l'obligació de l'impuls legislatiu. Si algú el vol bloquejar, que ho expliqui. Perquè no està bloquejant el Govern sinó les solucions per a la vida dels ciutadans. Nosaltres coneixem la situació i sabem que hem de negociar i buscar consensos. Jo em comprometo a formar part d'un Govern normal, però també demanem una oposició normal. I el que busca una oposició normal és construir solucions compartides.

Fernàndez, al despatx de la conselleria. Foto: Adrià Costa

- Parlem de qüestions vinculades directament a la conselleria. En un acte d'aquest dijous de l'empresariat, amb presència d'Aragonès, es va reclamar l'enèsim impuls al corredor mediterrani. I Ferrmed denunciava a Brussel·les aquesta setmana els «endarreriments» del projecte. Què pot fer el Govern?

- El corredor mediterrani és una expressió clara de la unitat europea. Nosaltres n'hem de ser part

activa i en som, per exemple, quan impulsem posicionaments per definir-ne el recorregut, amb el debat que hi va haver sobre el traçat fins a Zagreb o la frontera amb Ucraïna. Això també és acció política. I també podem ajudar amb accions concretes, i dic ajudar perquè la responsabilitat no és exclusivament nostra. Podem contribuir-hi amb decisions on sí que hi participem, com al port de Tarragona i port de Barcelona. I, alhora, pressionant per donar impuls a trams com el de Castellbisbal i adaptant el projecte al context d'emergència climàtica.

- La ministra Raquel Sánchez anunciava aquesta setmana nous quilòmetres del corredor per al primer trimestre de l'any que ve. Els retards són el paradigma de la falta d'aposta de l'Estat per inversions estratègiques a Catalunya?

- Han passat coses en els darrers anys que han permès poder avançar. Sempre seria desitjable que tot fos més ràpid. Si la ministra diu que hi ha la voluntat política de tirar endavant, perfecte. Nosaltres també hi posarem tota la nostra voluntat política. I, després, ja passarem l'examen de l'execució.

- I quina execució del corredor mediterrani s'espera per a l'any que ve? Què li agradaria que passés?

- A tots ens agradaria que el corredor fos una realitat el més aviat possible. Hem d'intentar que passi, però malauradament no és a les nostres mans. El que ha de passar, com a mínim, és que s'executi tot allò que s'han compromès a fer.

"Abordarem el traspàs de Rodalies amb total exigència i professionalitat amb el ministeri"

- Aquest dimecres, al Parlament, vostè va tornar a demanar el traspàs integral de la gestió de Rodalies. El seu predecessor, Jordi Puigneró, també ho reclamava. I, abans, altres consellers. Què serà possible aquesta legislatura?

- Sempre parlo del sistema integral ferroviari de Catalunya. I això vol dir poder gestionar tots els trens i les vies del país. Tenim el convenciment que, amb aquesta capacitat, la qualitat del servei i de la vida de la gent serà millor. Aquest és l'objectiu. I també sabem que l'endemà del traspàs no farem màgia. Podrem transformar algunes coses, però caldrà temps. La qüestió és tenir la vocació de fer-ho, voler assumir totes les responsabilitats. Abordarem el traspàs de Rodalies amb total exigència i professionalitat amb el ministeri.

El conseller de Territori, durant la conversa amb NacióDigital. Foto: Adrià Costa

- Per entendre'ns. Després de l'acord per la reforma del codi penal, el següent acord prioritari és pel traspàs de Rodalies?

- Pel Govern, el traspàs de Rodalies és cabdal, perquè també és cabdal per a la vida dels ciutadans del país. I soc conscient que fins ara no ha passat. Sempre intento no generar expectatives que puguin acabar amb frustració. Hi treballarem.

- L'Autoritat del Transport Metropolità (ATM) continuarà bonificant el transport durant el 2023?

- La nostra part està compromesa a continuar fent el que estem fent. La part que depèn de la Generalitat.

- Aquest 20% de bonificació que aplica ara?

- Sí, volem continuar fent el que estem fent.

- Amb algun termini en concret?

- Durant el 2023 hi voldríem ser. Però hem de veure com evoluciona tot. A mi em preocupa molt d'aquesta qüestió que això acaba generant dèficits i el que hem d'intentar evitar és que tingui conseqüències negatives sobre un servei que és prioritari. Per tant, les nostres decisions les prendrem tenint en compte que això no generi aquests danys i el que plantejo és que tothom

prengui les seves decisions tenint en compte això. Que si prens decisions sobre la reducció d'ingressos, algú ha d'assumir aquesta reducció d'ingressos.

"Les polítiques excepcionals sobre els preus [del transport públic] les hem de fer de manera coordinada i cooperativa [amb l'Estat]"

- Per tant, si l'Estat no prorroga la bonificació del cost del transport públic, el Govern mantindrà la seva part per mantenir descomptes?

- El Govern el que creu és que les polítiques excepcionals sobre els preus les hem de fer de manera coordinada i cooperativa, i és així com s'ha de treballar, no amb anuncis de part. I sempre tenir present el que els explicava respecte l'equilibri entre la viabilitat del sistema públic i les necessitats de la gent.

El conseller de Territori, al despatx del Departament. Foto: Adrià Costa

- Renfe i Adif executaran aquest any el 33% de les inversions pressupostades a Catalunya i, en canvi, a Madrid estan per sobre del 100%, tal com va explicar NacióDigital. Amb aquestes dades, costa defensar en públic un relat de suport als pressupostos generals de l'Estat?

- Qui aconsegueix recursos ho fa bé. Els pressupostos donen recursos. Si el govern que té la responsabilitat d'executar-los no és capaç de fer-ho o no vol executar-los, la responsabilitat és seva. Nosaltres el que intentem és que tota la part no executada continuï sent-hi, perquè així hi hagi maneres de comprovar si s'executa.

- Aprovaran els pressupostos generals de l'Estat?

- Estem en una negociació i les negociacions s'acaben quan arribes o no a un acord.

- Els acords, a vegades, són propers i, a vegades, llunyans.

- En un procés de negociació el que no pots fer és explicar on ets. Sabem amb qui estem negociant i hem demostrat, com amb la derogació de la sedició, que arribem a resultats que en 200 anys no havien passat.

- Què cal fer amb l'ampliació de l'aeroport del Prat?

- Construir una proposta catalana que sigui real i viable. Que no sigui en uns termes del que li interessa a Aena, sinó que es tingui en compte l'espai aeroportuari català, el model de gestió i el context d'emergència climàtica. Ha de ser un pla diferent del que hauries dissenyat l'any 1998, que preservi l'entorn natural metropolità i que respongui a les necessitats que a Catalunya tinguem una connexió intercontinental. Quan tu presentes projectes que no són viables, el que vols és que no passin. I en els termes que Aena ho va fer, potser buscaven aquell resultat.

- Com a diputat, estava al cas del debat que hi va haver. Vostè va participar a la manifestació en contra d'aquella proposta d'ampliació de l'aeroport del Prat?

- Hi era. Vaig participar d'aquella manifestació. Però el que jo fes o no fes pot tenir a veure amb moltes qüestions. La meva responsabilitat ara és de conseller. I és construir una proposta real, viable i catalana.

Fernàndez defensa una proposta de gestació catalana per al futur de l'aeroport del Prat. Foto: Adrià Costa

- Com s'ha de desfer el nus gordià del Quart Cinturó?

- Hi ha un consens gairebé unànime que el Quart Cinturó no s'ha de fer. Doncs és fàcil. És qüestió de treure la reserva del Quart Cinturó del planejament del ministeri. Si realment el que plantegen és el consens que el Quart Cinturó no s'ha de fer, han d'evidenciar-ho. La proposta de 1960 no respon a les necessitats de 2022.

- **Quines intervencions calen al Vallès, doncs?**

- Per exemple, els intercanviadors entre Ferrocarrils i Renfe, o els intercanviadors entre la línia R8 i R4. Això fa que tinguem, de cop, alguna línia ferroviària transversal. I començar a treballar en com fem algun tram perquè l'orbital ferroviari sigui una realitat, o fer algunes intervencions sobre la xarxa viària existent que facin que aparegui una connexió entre Castellar del Vallès i la C-58. I, després, com millorem la connexió amb la xarxa viària existent cap al Vallès Oriental. Aquest és el debat i no sobre un projecte que, si en 60 anys no ha passat, potser és que hem de fer altres coses. És tan important que passin coses com que no passin coses errònies.

"Hem de ser capaços de pensar en la connexió ferroviària Castellar-Sabadell"

- Des del Vallès Occidental es reclama el compliment del Pla de Mobilitat del Vallès, que

preveu la connexió de Terrassa-Sabadell-Castellar. Què se'n pot esperar?

- La connexió Castellar-C-58 és clara i hem de trobar una manera de tancar la ronda de Terrassa i intervenir sobre vies existents. I ha d'haver-hi solucions de transport públic viari que seran interessants, com els autobusos amb alta freqüència de pas i grans capacitats. I hem de ser capaços de pensar en aquesta connexió ferroviària Castellar-Sabadell, però fins i tot en estudiar si tenim capacitats de tirar cap al nord i cap al Vallès Oriental, tot i que no ho veig tant a curt termini.

- És una prioritat que la connexió dels Ferrocarrils (FGC) arribi fins a Castellar del Vallès?

- No és que sigui la prioritat, sinó que hem de veure si és possible. Seria bo. Ara, des del punt de vista tècnic, hem de trobar solucions.

Fernàndez, al despatx de la conselleria. Foto: Adrià Costa

- El fixatge de Maties Serracant, procedent de l'espai de la CUP, ha de tenir un paper important en la ronda Nord o en la carpeta ferroviària?

- Maties Serracant hi és per la seva solvència tècnica i professional. És un gran expert en urbanisme. M'agrada tenir a l'equip gent diversa i que en sap, i ell compleix amb tot això. Té les seves vinculacions polítiques, però la meva proposta per a ell va ser per la vàlua professional. La seva tasca és d'assessorament en la planificació estratègica i no la participació directa en el projecte, però aportarà les seves visions.

- Com a conseller ha presentat l'objectiu d'arribar al 7% del parc públic d'habitatge d'aquí a 20 anys. A curt termini, però, té alguna mesura per resoldre el col·lapse de les meses

d'emergència?

- Espero poder-les explicar aviat. Utilitzarem totes les eines que tenim. Totes les que ens han donat les lleis del Parlament.

- Aniran destinades al lloguer?

- Sempre.

- Parlant de les meses d'emergència, l'acord sobre la mesa barcelonina diu que la Generalitat hauria d'invertir el 60% dels recursos i l'ajuntament, el 40%. Però fa anys que el govern de Barcelona s'ha fet un fart de dir que ells n'estan posant el 80% i l'executiu català, el 20%. La Generalitat s'ha aprofitat de l'empenta de Barcelona, en habitatge?

- Sí les dades són així, no haurien de ser-ho. Desconec perquè a Barcelona ha passat això i, si està passant, veurem com ho solucionem. I sobre els judicis de valor, penso que tothom davant l'habitatge ha intentat fer tot el que pot: la Generalitat, els ajuntaments i segur que l'Estat a la seva manera també. El que hem d'intentar és alinear-nos i incrementar recursos en habitatge de lloguer social, en creació de parc públic i emergència. En aquests casos d'urgència habitacional, la Generalitat ha fet una aposta per complementar el programa del bo jove de l'Estat. Aquests esforços que fem tots s'han de posar en valor i hem d'intentar trobar estratègies positives.

El conseller de Territori, al despatx de la setena planta del Departament. Foto: Adrià Costa

- L'anterior secretari d'Habitatge, Carles Sala, entenia que el bo jove estava pèssimament dissenyat.

- Ho comparteixo i, per això, vam buscar vies de solució.

- El programa Reallotgem, que està pensat per evitar desnonaments, no ha funcionat com s'esperava. El pensa mantenir?

- El que farem és avaluar-lo, detectar punts de millorar i aplicar els canvis.